

GEDICHTEN

DOOR ANTHONIE DONKER

HET DUINPAD

Achter onherstelbre puinhoopen
van een dichtgestort bestaan
moet een weg naar het duin nog open
liggen niet ver hiervandaan.

Maar alzijds met getrokken wapen
staan mij vijanden in den weg.
Laat mij gaan, ik weet heg noch steg,
in het duinzand wil ik gaan slapen.

Ik zoek met mijn vage lantaren
het duinpad, laat mij met vrêe,
een stil pad waar het hart kan bedaren,
en de ruimte, de verte, de zee. —